

ת"פ 48345/06/11 - מדינת ישראל נגד א' נ'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48345-06-11 מדינת ישראל נ' נ'

בפני
בעניין: כב' השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
א' נ'

הנאשם

גזר דין

כנטען בכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם במסגרתו של הסדר טיעון, בשנת 2009, התגורר הנאשם יחד עם חברתו לחיים של אביו ומשפחתה, הכוללת אף את בתה, ע.א.מ. (ילדת שנת - 1996 - להלן: "המתלוננת") בבית משותף.

בחודש מרץ באותה שנה, התקיימה ארוחת ערב אשר במהלכה שתה הנאשם משקה אלכוהולי. בסיום הארוחה, הגיע הנאשם לחדרה של המתלוננת, ישב לצידה, והחל לגעת בה מעל לבגדיה, בבטנה, ברגליה, בחזה ובאיבר מינה, והכל מעל לבגדיה תוך שהיא מתנגדת למעשיו, אך לא מצליחה להזיזו.

בשל מעשיו אלו, ולנוכח הודאתו, הורשע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה בן משפחה, לפי סעיף 348(ג) יחד עם סעיף 351 (ג)(3) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

המאשימה הצביעה על מעשיו החמורים של הנאשם, על מסוכנותו המינית של הנאשם, על נסיבותיה החמורות של הפגיעה במתלוננת.

בשל כל אלו, סוברת המאשימה כי מתחם הענישה **ההולם** יעמוד על **7-8 חודשי מאסר בפועל**, וכי העונש המתאים צריך שיהא בחלקו התחתון של המתחם העונשי ההולם, וכל זאת בהתחשב בגילו של הנאשם, עברו והדרך הפוגענית בה נעברה העבירה. כמו כן, כך לטענת המאשימה, יש לגזור על הנאשם מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

מאידך, סבור **ב"כ הנאשם**, כי מדובר בעבירת מין המהווה מעידה חד פעמית, וכי הוא בוצעה כתוצאה משתיית משקה אלכוהול, ולא מעברייניותו של הנאשם, ועל כן יש לראות את האירועים המתוארים בכתב האישום בעין מקלה יותר, ולהעניק להם משקל עונשי פחות מזו שנתנה המאשימה. המתחם העונשי המבוקש צריך שיעמוד, אם כן, על **מאסר שירות** **בעבודות שרות**.

תסקיר שרות המבחן סוקר את ילדותו המורכבת של הנאשם, ומציין כי הוא נושא באחריות חלקית לעבירות נשוא כתב האישום ומתקשה להפגין אמפתיה כלפי הקרבן.

קצינת המבחן ממליצה על הטלת עונש מוחשי בדמות מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות, וכן השתתפות פיצויים לקרבן העבירה שיש בהם כדי לחדד את הפגיעה שבמעשיו.

הערכת המסוכנות של הנאשם הונחה לפני, ולפיה רמת מסוכנות הישנות העבירות מסוגן הורשע הנאשם, היא נמוכה-בינונית. אין מדובר, לפי הערכה זו, בעבריינין מין סידרתי, אלא בשילוב אומלל של גירוי מיני וזמינותה של העבירה. המרכז להערכת מסוכנות ממליץ על טיפול מתאים שיש בו סעד לבעיותיו של הנאשם.

הנאשם, בדברו האחרון, ביקש כי אקל בעונשו בשל העובדה, כי מאז המקרה דנן, הוא תומך באימו ומסייע לה.

הצדדים הגישו לעיוני פסיקה מתאימה, כל צד ועמדתו, כל צד ומתחמו.

דין והכרעה

מתחם הענישה ההולם

מעשיו של הנאשם קשים ופוגעניים, ויש בהם כדי לחלל את תומתה של המתלוננת ולפגוע בה פגיעה עמוקה וקשה.

יצר המין הינו מתנה נפלאה שירדה לעולם, וצפון בו כוח עז ועוצמה מרובה. אולם, כוח עז זה יכול שיביא לדחף בלתי נשלט העלול להביא לסיפוקו של הפוגע, ובד בבד לחילול גופו ונשמתו של הנפגע.

מתחם הענישה ההולם צריך שיבטא פגיעה עתידית וקשה זו, ויגן על נפגעי העבירה מפני הפוגעים.

נסיבות ביצוע העבירה עומדות אף הן לחובתו של הנאשם. הנאשם הינו הגורם היחיד והדומיננטי בביצוען של העבירות. ישיבתו סמוך למתלוננת, בחדרה שלה שבתוך ביתה שלה, ההיצמדות אליה תוך שהיא נמנעת מלזוז, והנגיעה באיבריה המוצנעים מצביעה על חומרתו של האירוע.

לאור הערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירה והפסיקה שהוגשה, נדמה לי כי מתחם הענישה צריך שיעמוד על **מאסר שירוצה בעבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר** בפועל.

על כל אלו יש להוסיף כי יש לשקול, במקרים מעין אלו, הטלת פיצוי למתלוננת שישקף ולו במשהו, את הפגיעה הקשה במתלוננת כפי שתוארה לעיל.

עד כאן ה"מעשה" - ומכאן ואילך - ה"עושה".

העונש המתאים

הנאשם, בן 23 שנים (בעת ביצוע העבירה היה גילו 19 שנים), יליד שנת 1990. בעברו עונש מאסר שריצה בגין עריקות בעת היותו חייל בשירות סדיר.

לקולה, הבאתי בחשבון את גילו הצעיר, עברו האישי המורכב וכן הודאתו במיוחס לו ללא ניהולו של ההליך בדרך של שמיעת ראיות ובכך נמנע סבל נוסף מהמתלוננת, וכן העובדה כי נטל אחריות על מעשיו והודה בעובדות כתב האישום, כאמור.

לחומרה, שקלתי את נסיבות המקרה ובייחוד את תקיפתה המינית של המתלוננת בביתה שלה ובחדרה שלה, בעת שהייתה בת 15 שנים בלבד.

הוספתי ושקלתי את הערכת המסוכנות ששויכה לנאשם וקבעה את שפורט לעיל, וכן את דברי קצין המבחן שגרס כי יש להטיל ענישה מוחשית במקרה דנן.

אכן, לא אחד כי ההתלבטות במקרה זה קשה היא- האם עונשו של הנאשם צריך לעבור את פיתחו של עונש המאסר בבית אסורים, או שניתן להציבו בתחומן של עבודות השירות בלבד. מדובר במקרה, אשר לטעמי ניצב על הגבול הדק שבין שתי צורות ענישה אלו, והרי הוא "מתנדנד" ביניהם.

כתב האישום הוגש כשנתיים לאחר ביצוען של העבירות בהן הודה. האירועים המתוארים בכתב האישום אירעו בשנת 2009, והנאשם ניצב היום בפני במחציתה של שנת 2014.

מדובר בפרק זמן ארוך של חמש שנים, אשר במהלכן רבים השינויים ורבות התהפוכות העוברות על נאשם צעיר לימים אשר אישיותו מתגבשת, מתעצבת ומשתנה במהלך שנים אלו.

לטעמי, אין דומה הנאשם "מודל שנת 2009" לנאשם מודל "שנת 2014".

אין מדובר באותו אדם, אין מדובר באותה האישיות, ואין מדובר באותו פתרון עונשי.

נקודה זו, כך לטעמי, הכריעה את הכף לכיוון של עבודות השירות, תוך ענישה צופת פני עתיד הכוללת מאסר מותנה והתחייבות שלא לבצע את העבירות המיוחסות לו.

בשל כל אלו, נדמה כי מקומו של הנאשם הוא בחלקו **התחתון** של מתחם הענישה ההולם, בשל כל הנתונים שפורטו לעיל.

לאורם של כל השיקולים שפורטו לעיל, לחומרה ולקולה, ולנוכח גילו הצעיר של הנאשם ויתר הנסיבות שפורטו לעיל, אני גוזר עליו את העונשים הבאים:

1. חמישה (5) חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שרות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות שהוגשה לעיוני. ריצויין של עבודות השירות לא יחל לפני 1.8.14.
2. שמונה (8) חודשי מאסר אשר לא יירוצו, אלא אם יעבור הנאשם על העבירה בה הורשע תוך שלוש שנים מיום מתן גזר הדין.
3. פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלוננת. הפיצוי ישולם עד ליום 1.10.14, יפקד בקופת בית המשפט ויועבר למתלוננת.
4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 3,000 ₪ שלא לעבור על העבירה בה הורשע תוך שנתיים מיום מתן גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א סיוון תשע"ד, 09 יוני 2014, בנוכחות באי כוח הצדדים והנאשם עצמו.